

Soo Cho wars van muzikale acrobatiek

door **Mischa Beckers**

De Koreaanse pianiste Soo Cho is klassiek opgeleid en kwam in 2001 naar Nederland om jazzmuziek te studeren. Inmiddels staan er twee albums op haar naam en slaat ze met haar ensembles ook buiten Nederland regelmatig haar vleugels uit. Zondag speelt het Soo Cho Quartet, met daarin ook trompettist Angelo Verploegen, bassist Janos Bruneel en Jasper van Hulten op drums, in Porgy en Bess in Terneuzen.

De pianiste studeerde af in jazzpiano en jazzcompositie, in respectievelijk Amsterdam en Den Haag. „Er kwam een moment dat ik niet meer zo geïnteresseerd was in het spelen van klassieke muziek en meer wilde improviseren. Op een bepaald moment kreeg ik de kans naar jazzmuziek te luisteren en dacht: wow, wat is dit voor mu-

ziek? In Korea was jazz niet erg gewoon, en nog steeds niet. Dus zocht ik naar een manier het te leren.”

Gevraagd naar haar invloeden uit de jazzmuziek komen al snel de groten uit het genre naar boven: Bill Evans, Brad Mehldau en vooral Keith Jarrett. „Ik ben beïnvloed door zo veel grote spelers, ook blazers trouwens en ik luister naar zo veel muziek. Klassiek natuurlijk maar ook popmuziek. Maar Jarrett dat is toch een heel grote invloed. De manier waarop hij speelt, dat is gewoon praten, een verhaal vertellen. Dat doen natuurlijk veel artiesten, maar Jarrett probeert je echt te overtuigen met zijn muzikale woorden. En er is ook de manier waarop hij de toetsen raakt. Hij maakt geweldige geluiden.”

Die uitleg tekent helder af wat Cho zelf beoogt met haar muziek. Ze gaat niet voor de muzikale acrobatiek, is niet uit op spierballenver-

Soo Cho

toon, maar wil het publiek raken met haar muziek. „Veel hedendaagse artiesten zijn technisch erg goed en willen steeds hun verbluffende

techniek laten zien. Ze kunnen excelleren in de vreemdste maatsoorten. Ik luister ernaar en hoor dat het geweldig is, maar ik voel het dan op een of andere manier toch niet. Ook in vierkwarten kan er heel wat verteld worden en dat klinkt ook erg natuurlijk. Dat ligt me meer.”

Zeker in het begin bevatten haar composities en speelwijze nog veel verwijzingen naar de klassieke muziek. „Daar groeide ik immers mee op, niet met The Beatles”, zegt Cho. Geleidelijk ontwikkelde de pianiste haar eigen taal. In Porgy en Bess komen nummers voorbij van haar albums *Prayer* en *Little prince*, maar ook enkele nieuwe stukken. „Ik heb altijd veel nieuw materiaal dat ik kan spelen. Als het goed werkt breng ik het misschien uit, we zien wel.”

Soo Cho Quartet, zondag, Porgy en Bess, Terneuzen. Aanvang 15.00 uur.